

ע"פ 48794/11/18 - קוסי למטור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט
לפני כבוד השופטים: ר' פרידמן-פלדמן, א' אברבנאל, ח' זנדברג

עפ"ג 48794-11-18 קוסי למטור נגד מדינת
ישראל

בעניין: קוסי למטור

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

השופט א' אברבנאל:

1. לפנינו ערעור על גזר-דינו של בית-משפט השלום בירושלים (כב' השופט מרדכי כדורי), מיום 4.11.2018, בת"פ 5604-04-18, לפיו נדון המערער לארבעה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ולמאסר על תנאי, זאת לאחר שהורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 274(1) ו- (2) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ההליך בבית משפט קמא

2. על פי עובדות כתב-האישום העומדות ביסוד הכרעת-הדין, ביום 25.10.2017 נכנס כוח משטרה לשכונת ענתה לצורך פעילות יזומה. בתגובה לכך התקבצו במקום מתפרעים ויידו אבנים לעבר השוטרים, חלקם ממרחק של כ-25 מטר מהם. חלק מהאבנים פגעו בשוטרים. בכתב האישום המוסכם נקבע: "במהלך האירועים עמד הנאשם על גג מבנה ויידה אבן מגובה אל עבר השוטרים שבמקום, שעמדו במרחק של כ-20 מטר מהמקום בו עמד".

3. המערער רווק יליד 1992. אין בעברו הרשעות. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו עולה כי בשל מחלת אביו, מגיל צעיר מוטלת עליו אחריות רבה לדאוג ביחד עם אחיו הבכור לפרנסת המשפחה. בתום עשר שנות לימודים, נשר מלימודיו ועבד בעבודות שונות. באשר לעבירה שבה הורשע, טען המערער כי לא התכוון לפגוע בשוטרים, וכן שלל קיומם של מניעים פוליטיים למעשה. שירות המבחן התרשם כי המערער לא חשף עצמו לפני קצין המבחן, ולהערכתו "בחירה זו יכולה להעיד על דפוסי התמודדות ילדותיים, ועל קושי במתן אמון בגורמי ממסד". שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע עבור המערער והמליץ להטיל עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות.

4. בטיעוניה לעונש בבית המשפט קמא ביקשה המשיבה לקבוע כי מתחם העונש ההולם למעשה עומד על 12-30 חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על המערער 14 חודשי מאסר בפועל.

בא כוח המערער ביקש בטיעוניה בבית המשפט קמא, לקבוע כי מתחם העונש ההולם למעשה, עומד על שירות לתועלת הציבור עד 10 חודשי מאסר בפועל, וביקש לגזור עליו מאסר בעבודות שירות.

5. בגזר-הדין קבע בית-משפט קמא כי "במעשה ידוי אבנים גלומה סכנה ממשית לגוף ולרכוש. מדובר בתופעה נרחבת, המסכנת את הסדר הציבורי ואת שלום הציבור והכוללת היבטים של מרי".

בית המשפט עמד על כך שהמערער אמנם לא השתתף ב"גרעין הקשה" של ההתפרעות, והיה ער לכך שההתפרעות לא התקיימה בעיתוי בעל משמעות מיוחדת או במקום רגיש, אך ציין כי מעשיו של המערער עלולים היו לגרום פגיעה פיזית באנשי הביטחון, ופגעו בפועל ביכולתם לבצע את תפקידם במקום.

נוכח האמור לעיל, קבע בית המשפט קמא כי מתחם העונש ההולם למעשיו של המערער עומד על מאסר בפועל שבין מספר חודשים לבין 14 חודשים; ונוכח נסיבותיו של המערער והודאתו גזר את דינו כאמור לעיל.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המערער מלין על הטלת עונש המאסר בפועל על המערער. לטענתו נוכח עברו הנקי, מעצר הבית שבו שהה בגין תיק זה וחלקו הנמוך בהתפרעות, שגה בית משפט קמא בהטילו עליו מאסר לריצוי בפועל.

7. ב"כ המשיבה סומכת את ידיה על גזר הדין. לטענתה המערער תרם את חלקו לאירוע חמור המחייב ענישה מחמירה, והעונש שהוטל על המערער מתון יחסית.

דיון והכרעה

8. כלל הוא כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר-הדין של הערכאה הדיונית; וכי התערבותה בעונשים שנגזרו על-ידי הערכאה הדיונית שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם נפלה טעות מהותית, או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה (ע"פ 2422/15 איתן סרור נ' מדינת ישראל (7.11.16)).

9. כפי שנקבע על ידינו בעבר, עבירות אלימות כלפי שוטרים, המתבצעות על רקע לאומני, מרובות ופגיעתן בביטחון הציבור ובסדר הציבורי קשה. היקפם הרחב של מעשי האלימות והפרות הסדר על רקע זה, תוך ידוי אבנים

לעבר שוטרים, וסיכון שלומם ולעיתים חייהם, מחייבים לעיתים קרובות לקבוע ענישה המעדיפה את שיקולי הגמול וההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של המורשע בהן.

בעפ"ג 50469-07-15 באסל מחמוד נ' מדינת ישראל נדון ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בירושלים, שבגדרו נגזר דינו של המערער באותו עניין לארבעה חודשי מאסר בפועל, בגין עבירת התפרעות וניסיון לתקוף שוטר בנסיבות מחמירות, באירוע שנסיבותיו דומות לאירוע שלפניו. בית המשפט דחה את הערעור וקבע:

"כבר נפסק, לא אחת, כי הסיכון הנשקף לביטחון הציבור מאירועי אלימות קשים, של ידיו אבנים, ובכלל זה - לעבר שוטרים או כוחות הביטחון, מחייב הטלת ענישה מחמירה, בפרט כאשר הדבר נעשה על-רקע לאומני-אידאולוגי. כן נפסק, כי אבן מהווה נשק קר ופגיעתה עלולה לגבות מחיר דמים. משנה חומרה יש לראות בביצוע העבירות האמורות כלפי אנשי אכיפת החוק אגב התפרעויות רבות משתתפים, שכן באירועים אלו מתווסף גורם של התרסה נגד שלטון החוק ומרות המדינה, מוגבר החשש מהסלמת האלימות עד כדי סיכון בפגיעות בגוף או בנפש, וגורמי אכיפת החוק נתקלים בקושי של ממש בהשלטת הסדר הציבורי. על-כן נדרש, כי בעבירות אלו תוטל ענישה מחמירה, זאת הן משיקולי גמול והוקעת המעשים, הן מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הממשי הנשקף ממבצעי המעשים, והן מטעמים של הרתעה אפקטיבית - אישית וכללית".

10. רבים מהמורשעים בעבירות אלה הינם קטינים, חלקם על גבול האחריות הפלילית. המערער בגיר, שהיה בעת האירוע כבן 19.5 שנים, השתתף בהתפרעות רבת, שקידמה את פני הכוח המשטרתי שנכנס לענתה כדי לבצע את תפקידו, בידיו אבנים מאסיבי. כאמור, חלק מהשוטרים אף נפגע כתוצאה מכך. בתוך כך המערער השליך לעבר השוטרים אבן מגג שעליו עמד, שעה שהשוטרים היו מרוחקים כ-20 מטר ממנו.

11. מתחם העונש ההולם שבית משפט קמא קבע מקובל עלינו. יש בו כדי לשקף את חומרת המעשה ואת היקפה של התופעה, מניעה ומאפייניה ואת נסיבות ביצוע העבירה. העונש שנגזר על המערער בין גדרו המתחם אינו על הצד המחמיר, ומשכך אין עילה להתערבות בו. אשר על כן דין הערעור להידחות.

סוף דבר

12. הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי המאסר ביום 14.3.2019 בשעה 08:30 בבית המעצר "ניצן" שבמתחם כלא איילון.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים, לשב"ס ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, בהעדר הצדדים (על פי הסכמתם).

חיה זנדברג, שופטת

אלי אברבנאל,
שופט

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת